

ЗЕМЯ

Тази земя

по която тъпча сега,
тази земя,
която пролѣтенъ вѣтъръ пробужда,
тази земя — не е моя земя
тази земя,
простете, е чужда.

Сутринъ тръгвамъ.

Фабричниятъ путь
го задръства

съ рубашки
безброя.
Ние сме слети съ сърдцето,
съ умътъ,
но . . . земята не чувствамъ моя.

Надъ мойта земя,
на пролѣтъ
лжчитъ
шуртятъ,
гърмятъ водопади
отъ слънце
надъ мойта
земя.